

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola Synodica Per Legatos Ad Constantivm Transmissa, Haec Est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

Si quæ autem alia blasphemiæ Arii, vel cuiuslibet, re-
pertæ fuerint, similiter anathematizamus.

ANNO
CHRISTI
359

EPISTOLA SYNODICA
PER LEGATOS AD CONSTANTIVM
TRANSMISSA, HÆC EST.

Estat apud
Athanas. de
Synod.

DEI iussui, tuoque pio edicto parentes, quæ olim dogmatibus tradita ita esse, vt tradita sunt, nostris suffragiis stabilienda iudicauimus. Nam Ariminum ex omnibus ad occidentem positis ciuitatibus in vnum conuenimus, vt fides catholica ecclesiæ cognosceretur, & qui alterius opinionis essent, manifesti fierent. Ibique post longam deliberationem optima visa est ea fides, quæ hæcenus vsque a priscis temporibus perdurauit; quam & propheta, & euangelista, & apostoli per Dominum nostrum Iesum Christum prædicarunt, qui est tui imperii custos, & tuæ valetudinis defensor. Statutum est igitur, vt eam retinentes coleremus, & colentes vsque ad finem conseruaremus. Indecens enim & nefarium, aliquid ex recte & iuste decretis, & ex Nicææ publice cum illustrissimo principe Constantino patre tuo per accuratam deliberationem constitutis immutare velle: in quibus tanta doctrina est & prudentia, vt ea vbique deprædicata ad omnium aures animosque peruenerit, quæ sola hostis & interfectorix Arianae hæreseos, & per quam non illa sola, sed & reliquæ hæreses sublatæ sunt: in qua certe & addere aliquid, temerarium est; & auferre, periculosum: quorum si alterutrum fiat, erit hostibus quidlibet agendi libera facultas.

De damnatione Vrsacii & Valentis.

Atque ea de causa Vrsacius & Valens, iam pridem socii & astipulatores Ariani dogmatis, a nostra communionem, sententia data, segregati fuere: quam vt denuo recuperarent, de peccatis suis, in quibus se conscios agnoscebant, pœnitentiam veniamque postularunt, vt eorum synographæ testantur: & ob id illis venia gratiaque delictorum facta est. Hæc autem per id temporis facta sunt, cum Mediolani Synodus in confessum ibat, præsentibus ibidem Romanae ecclesiæ presbyteris: fuitque proinde nobis persuasissimum, iniquum esse, cum imperator Constans ab obitu suo dignus omni memoria hanc

ANNO CHRISTI 359.
 fidem omni cura & diligentia conscriptam promulgarit, tum demum ex quo ille baptizatus, ex hominibus in requiem sibi debitam translatus est, aliquid noui in ea fide moliri velle, & tot sanctos confessores & martyres huius placiti scriptores auctoresque contemnere; qui pro veteri lege, rituque ecclesie, in ea sententia permansere: quorum fidem Deus per Dominum Iesum Christum in tempora tui imperii contulit: per quem ita late regnas, vt etiam nostro orbi imperes.

Verum denuo miseri isti deplorati animi, nefario ausu, impia sententia sese pracones ostendunt, & omnia veritatis decreta conuellere nituntur. Eo enim tempore, quo pro tuo edicto Synodus cogebatur, ipsi fraudis suae consilia denudarunt: conati enim sunt per vafriem & tumultum, cum sociis istius factionis, Germinio, Auxentio, Caio, contentiones discordiasque seminantibus, nouas res facere. Quorum doctrina vna eademque omne genus blasphemiarum superat. Vbi autem viderent, non esse ibi homines eiusdem studii, neque qui illorum prauis sententiis astipularentur, in nostrum consilium se transfulerunt, vt viderentur aliud quippiam scribere: sed ipsi non ita diu postea animum suum ostenderunt. Ne igitur res ecclesiastica in easdem molestias cadant, neve turbatio & tumultus denuo omnia inuoluat & confundat; constanter visum est, olim decreta pro legitimis inconcussa seruanda, & istos a nostra communione submouendos esse.

Atque ideo legatos nostros ad tuam aequitatem misimus, qui tibi sententiam Synodi ex epistola ostenderent: idque legatis nostris ante omnia mandatum est, vt veritatem prisca & iustis rerum allegationibus probarent, & tuae sanctitati ostenderent, quod non, quemadmodum Vrsacius & Valens inquit, pax futura sit, si aliqua ex rebus iustis subuertantur. Nam quomodo pacifice agere poterunt, qui pacem tollunt; sed potius inde contentionem turbationemque tum reliquis ciuitatibus, tum Romanae vrbi oboriturus esse. Quapropter supplicamus tuae humanitati, vt benignis auribus & sereno vultu nostros legatos intuearis, neque ad contumeliam mortuorum aliquid noui induci permittas; sed nos

Concil. Tom. 3.

B b ij

De inconstantia Vrsacii & Valentis.

De legatione ad Constantium missa.

finas in institutis decretisque maiorum permanere, quos magno ingenio, prudentia, & Spiritu sancto omnia fecisse asseuerauimus. Certe res nouæ quas isti moliuntur, credentibus incredulitatem, incredulis credulitatem inducunt.

Episcopi
petunt mis-
sionem.

Iterum te nostris supplicationibus conuenimus, vt iubeas episcopos peregre commorantes, quos & grauitas ætatis & paupertas affligit, quam facillime in patriam deduci; ne ecclesiæ, absentibus episcopis, deserta relinquatur. Id quoque nostris precibus addimus, quo nihil desit rerum priscarum, nihilque exuberet, sed omnia firma maneant, vsque a temporibus beati patris tui in hodiernum diem obseruata; ne nos posthac vexari, & a nostris diocesibus segregari permittas; sed vt episcopi cum suis populis pacem ad preces cultusque diuinos & otium habeant, orantes pro tuo imperio, salute, & pace, quam tibi in perpetuum diuinitas largiatur. Nostri porro legati subscriptiones, salutationesque episcoporum afferunt, qui tuam sanctitatem de hac causa ex ipsis sacris literis edocebunt.

EPISTOLA CONSTANTII AD CONCILIVM ARIMINENSE,

Qua episcopos Arimini suum ab expeditione barbarica reditum expectare iubet.

Constantius victor & triumphator Augustus, omnibus episcopis, qui sunt Arimini coacti, salutem.

Extat apud
Socrat. lib.
2. cap. 29.

QVAMQVAM vestrae sanctitati minime obscurum est, nos maximam curam diuinæ & venerandæ religionis Christi semper habuisse: tamen viginti episcopos, quos vestra prudentia ad legationem vestram obeundam misistis, hoc tempore ad nostrum conspectum admittendi, otium non erat. nam expeditio, quam contra barbaros in præsentia suscipimus, nos districtos tenet: & par est (vti nostis) vt ei, qui sit sacrosanctæ religionis negotia tractaturus, animus ab omni cura & perturbatione liber sit. Proinde episcopis mandauimus, vt Hadrianopoli nostrum reditum expectent: vti, cum ea quæ ad rempu-